

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

17/4159-10

18. desember 2017

Svar på klage på delvis avslag på søknad om utviklingstillatelser - Marine Harvest Norway AS - "Egget"

Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet viser til Fiskeridirektoratets brev 11. august 2017 med innstilling til departementet til behandling av klage av 23. juni 2017 fra Marine Harvest Norway AS (MHN). Videre viser departementet til øvrige dokumenter som var vedlagt innstillingen fra direktoratet og dokumenter som er innsendt til departementet i forbindelse med klagesaken, senest supplerende opplysninger datert 2. november 2017.

MHN søkte 10. februar 2016 om 14 utviklingstillatelser til realisering av konseptet "Egget". I vedtak 25. november 2016 ble det gitt delvis avslag på søknaden ved at Fiskeridirektoratet orienterte MHN om at søknaden ville bli behandlet videre med sikte på tildeling av inntil 4 tillatelser. I vedtak 1. juni 2017 fikk MHN tilsagn om fire tillatelser til utvikling av "Egget". Dette tilsvarer full produksjon i 3 egg (1.000 tonn MTB per egg). MHN har påklagd vedtaket når det gjelder antall tillatelser det er gitt tilsagn om. Direktoratet skriver også at sett fra et teknologisk ståsted kan de ikke finne noen tungtveiende grunner til å tildele tillatelser til utvikling av flere like produksjonsenheter.

Fiskeridirektoratet skriver i sin avklaring og delvise avslag datert 25. november 2016 at de vurderer det omsøkte konseptet å falle innenfor ordningen med utviklingstillatelser. Departementet har gjennomgått søknaden, korrespondanse mellom Fiskeridirektoratet og MHN samt ettersendt dokumentasjon fra klager. Departementet er enig i direktoratets vurdering av at det omsøkte konseptet "Egget" innebærer utvikling av teknologi som kan bidra til å løse miljø- og areal utfordringer, i tillegg til at utviklingen innebærer betydelig

innovasjon og betydelige investeringer. Departementets behandling av klagen vil etter dette gjelde spørsmålet om hvor mange tillatelser som kan tildeles dette prosjektet.

Rettslig grunnlag

Det rettslige grunnlaget for tildeling av tillatelser til utviklingsformål fremgår av laksetildelingsforskriften. I følge formålsbestemmelsen i forskriftens § 22 skal akvakultur av matfisk til utvikling bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

Videre oppstilles særskilte vilkår for tildeling av tillatelse til utvikling i forskriftens § 23b. Bestemmelsens første og annet ledd lyder:

"Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere."

Forskriften § 28b gir bestemmelser om avgrensning av biomasse for tillatelser til særlige formål. Utgangspunktet er at maksimal tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov, og at tillatt biomasse per tillatelse ikke skal overstige 780 tonn. Begrensningen som følger av § 28b syvende ledd gjelder ikke utviklingstillatelser. Det kan således tas hensyn til innehavers behov for økonomisk utbytte som følge av salg av ordinær matfisk. Dette er utdypet i retningslinjene hvor det står at det ved fastsettelsen av antall tillatelser skal tas utgangspunkt i det konkrete behovet for biomasse som den enkelte søknad reiser for å kunne utvikle den aktuelle teknologien og foreta eventuell utprøving av det nye konseptet i kommersiell skala. Det skal imidlertid ikke tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre utviklingsprosjektet.

Retningslinjene gir ellers nærmere beskrivelse av formålet med utviklingstillatelser og hva som skal vektlegges ved behandlingen av søknadene.

Søknaden

Søknaden fra MHN av 10. februar 2016 er senere supplert med en rekke dokumenter etter dialog med direktoratet, jf. beskrivelse av saksgangen i direktoratets vedtak 1. juni 2017. I nevnte vedtak punkt 4.2 gis det også en kort beskrivelse av konseptet som gjentas her:

"Egget er konseptnavnet til en lukket produksjonsenhet i sandwich FRC₁. Konstruksjonens skrog er sømløst og utformet som et egg med en flytekrage som omslutter den i vannlinjeområdet. Produksjonsenhetens flytekrage bidrar til stabilitet og robusthet, i tillegg til oppdrift. Kragen skal også romme utrustning. 90% av produksjonsenhetens indre volum skal være vannfylt og resten skal være luftfylt. Det at produksjonsenheten er lukket gjør at det ikke kommer lys inn i konstruksjonen. Dette gir anledning til å styre lysrytmen til fisken gjennom produksjonssyklusen. Det skal gå et rør gjennom senter av konstruksjonen som blant annet bidrar både styrkemessig og i forhold til strømningsbildet. Rundt røret, over den indre vannlinjen vil det være en arbeidsplattform. Egget skal også inneholde en foldbar rist for trenging og sortering av fisken.

Konseptet skal ha innløp i bunn av konstruksjonen og utløp i nærheten av vannoverflaten, noe som skaper en oppadgående strømning. Det vil være etablert pumpekapasitet for å kunne skifte ut alt vann i enheten på 30 minutter. Innløpet skal kunne være fleksibelt slik man i stor grad kan velge hvilket dyp man henter vann fra. For oksygenering av sjøvannet vil man både ha et system for ordinær drift og for nødsituasjoner. Partikulært organisk materiale skal samles opp gjennom enhetens utløpsarrangement. Egget skal benytte seg av eksisterende infrastruktur. Dette innebærer blant annet at det skal passe inn i dagens konvensjonelle fortøyningsløsninger og føringsarrangement. Egget skal designes for en signifikant bølgehøyde på 2,5-3,0 m og vil i så måte kunne lokaliseres på de aller fleste lokaliteter som er i drift i dag.

Hoveddimensjoner fullskala enhet:

Høyde	-	45 m
Største bredde	-	33 m
Dypgang	-	37 m
Totalvolum	-	22000 m ₃
Vannvolum	-	20000 m ₃

Det skal bygges og driftes én pilotkonstruksjon i forkant av fullskalaenhetene. Pilotkonstruksjonen vil ha en størrelse på en femtedel av Eggets fullskala størrelse."

Prosjektet er tenkt gjennomført i tre faser:

1. Pilot: Lite egg (5.000 m³) - 1 tillatelse
2. Prototyp: Ett egg i full størrelse (22.000 m³): 2 tillatelser
3. Fullskala: 10 egg i full størrelse (prototype + 9 egg): 14 tillatelser

De 9 eggene som skal produsere fisk i fullskalafasen skal være like og utvikles basert på erfaringer med prototypen.

Investeringene knyttet til prosjektet har endret seg noe i løpet av tiden saken har vært til behandling. I søknaden er det opplyst at investeringene i pilot- og prototypefasen er ca. 125 mill. kr. I tillegg kom investeringene ved utvikling av 9 egg i fullskalafasen, estimert til 450

mill. kr., det vil si 50 mill. per egg. På bakgrunn av dette la direktoratet til grunn at investeringer for utvikling av 2 egg ville være 245 millioner kroner. De beregnet da kostnadene ved utviklingen av pilot- og prototypen til å være 125 mill. kr. og 120 mill. kr. for utvikling av 2 egg. Det ble lagt til et påslag på 20% per egg i og med at kostnadene per egg antas å bli høyere ved produksjon av færre egg.

MHN har ettersendt oppdatert kontantstrømanalyse hvor de anfører at kostnadene knyttet til pilotfasen er på 42 mill., til prototypefasen 105 mill. og til to fullskala egg 180 mill., til sammen 327 millioner kroner. I tillegg kommer 6 mill. kr. i prosjekteringskostnader. Begrunnelsen for de økte kostnadene er manglende skalafordeler.

Det er opplyst i søknaden av 10. februar 2016 at prosjektet antas å vare i fire år – og frem til desember 2020 forutsatt en gitt oppstart, og det er oppgitt en tidsplan for den videre utviklingen.

Hovedmålene i prosjektet er å:

- Utvikle en ny og robust produksjonsplattform som løser næringens biologiske og miljømessige utfordringer på en kostnadseffektiv måte.
- Bidra til å gjøre norsk lakseproduksjon mer lønnsom og konkurransedyktig innenfor rammene av en bærekraftig utvikling.
- Utvikle ny industri for produksjon av denne produksjonsformen basert på norsk teknologi og kompetanse.

Konseptet vil ifølge søknaden kunne bidra til å eliminere reproduksjon og utskillelse av lus i anlegget, eliminere bruk og utslipp av lusemidler, redusere faren for rømming, forbedre fiskens helse og velferd, øke tilvekst, redusere fôrspill og gi redusert fôrfaktor. Videre vil man kunne oppnå kostnadsreduksjon sammenlignet med konvensjonelt oppdrett, bedret arbeidsmiljø for ansatte, bedre arealutnyttelse, muliggjøre bruk av nye områder, redusere organutslipp, samt gjenvinne energi fra partikulært materiale. Det legges opp til en produksjonssyklus på 12 måneder. Fisken som settes ut vil være 300 gram og slaktes ved snittstørrelse på 5 kg. Det forventes også at brakkleggingstiden kan forkortes i forhold til dagens behov for 2 måneder i og med at lokaliteten ikke forringes gjennom produksjonen.

Det anføres at konkurransekraften bare kan evalueres ved konvertering av en hel lokalitet til nytt konsept og ved å utnytte den antatte skalaeffekten av redusert areal- og miljømessig fotavtrykk.

Fiskeridirektoratets vurdering

Kort oppsummert vurderer Fiskeridirektoratet at det ut fra et teknologisk ståsted ikke foreligger tungtveiende grunner til å tildele tillatelser til utvikling av flere like produksjonsenheter. Tildeling av biomasse til flere like produksjonsenheter må derfor begrunnes ut fra andre hensyn enn uttesting av teknologien. Direktoratet har lagt vekt på behovet for å prøve ut konseptet på én lokalitet og økonomien og investeringskostnadene i

prosjektet. Direktoratet har etter dette vurdert at fire tillatelser er tilstrekkelig til å gjennomføre prosjektet.

Når det gjelder klagers anførsel om at konseptet må prøves ut på en hel lokalitet klarert for 10.000 tonn MTB, skriver direktoratet at de mener størrelsen på en gjennomsnittlig lokalitet må legges til grunn for vurderingen og de mener derfor at 4 tillatelser er tilstrekkelig.

Direktoratet viser også til at de heller ikke anser det nødvendig å vurdere skalaeffekten av redusert areal- og miljømessig fotavtrykk ved en full uttesting i utviklingsperioden. Det legges til grunn at det er mulig å beregne miljømessig fotavtrykk på en større lokalitet ut fra resultatene fra en mindre lokalitet.

Fiskeridirektoratet har vurdert økonomien i prosjektet både ved tildeling av 14 tillatelser og 4 tillatelser. Ved tildeling av 4 tillatelser er det lagt til grunn at investeringene vil være ca. 245 millioner kroner. Etter direktoratets beregninger vil MHN også med fire tillatelser og et begrenset prosjekt kunne forvente å tjene penger i prosjektets fjerde år, i tillegg til at investeringene kan forventes tjent inn igjen etter ytterligere tre-fire år. Fiskeridirektoratet har etter dette konkludert med at fire tillatelser bør være tilstrekkelig for at søker kan gjennomføre det omsøkte prosjektet.

Klagen

I klagen vises det til at konseptet baserer seg på å erstatte en hel lokalitet med et fremtidsrettet konsept hvor en rekke enheter skal dokumentere teknologiens yteevne og konkurransekraft. Fire tillatelser gir ifølge MHN for få tillatelser til at konseptet kan realiseres.

MHN anfører at hva som er gjennomsnittlig størrelse på lokaliteter ikke er relevant for denne konkrete søknaden. Dette begrunnes med at landsgjennomsnittet ikke er et gjeldende gjennomsnitt for MHN sine lokaliteter og at dagens størrelse på lokaliteter uansett ikke kan legges til grunn for prosjekter som tar sikte på å representere innovative løsninger for fremtiden. Uttesting av konseptet må derfor kunne vise teknologiens yteevne og konkurransekraft i fremtidens oppdrett. Hvis en omlegging av produksjonen skal være realistisk er det avgjørende å dokumentere økonomiske og miljømessige effekter av et volum som kan sammenlignes med de lokaliteter som i dag er de største lokalitetene. Det anføres også at det følger av forskriften at det kan tildeles tillatelser til fullskala prøveproduksjon og at for dette prosjektet betyr det en utprøving med ti enheter.

Det anføres at andre prosjekter er blitt tildelt flere tillatelser enn "Egget" selv om investeringene og innovasjonshøyden er sammenlignbare. Det er urimelig å redusere antallet fordi konseptet fordeler seg på flere produksjonseenheter og ikke én stor enhet. Det anføres også at det i andre saker ikke lagt vekt på hva som er en "gjennomsnittlig lokalitet". Det er kun gjennom å teste teknologiens konkurransekraft mot tradisjonell og annen ny teknologi at myndighetene kan legge til rette for en rask konvertering til den teknologien som faktisk lykkes.

DNV-GL har på oppdrag fra Hauge Aqua Solutions AS utarbeidet en rapport 31. oktober 2017 hvor de har vurdert produksjonspotensialet på eksisterende lokaliteter og estimert ledig areal som potensielt kan benyttes. Analysen er gjort for Hordaland fylke. Konklusjonen er at "Egget" kan benyttes på 82% av eksisterende lokaliteter og at "Egget" har potensiale til å øke produksjonen på arealene som i dag er tilgjengelige med 50-75 % på grunn av økt MTB utnyttelse, i form av lavere dødelighet, høyere tilvekst og redusert utslipp. I tillegg vil "Egget" innebære potensiale for vekst på ledige arealer.

Det vises ellers til at det blir dyrere å produsere færre enheter på grunn av manglende skalafordeler og økende enhetskostnader. Dette gjelder også pilot og prototype selv om disse skal bygges før fullskalaenhetene. I tillegg kommer kostnadene ved utviklingen og produksjonen. I tillegg til kontantstrømanalysen må det tas hensyn til den økonomiske risikoen ved et prosjekt som dette.

Ved utvikling av to fullskala egg, vil produksjonsprisen bli 90 millioner kroner per egg. Prisen på 50 millioner kroner er det søker har håpet på å oppnå ved storskalafordeler. Kostnadene knyttet til utvikling, prosjektering, kjøp av pilot, prototype og to enheter vil etter dette bli 392 millioner kroner. I tillegg påløper andre kostnader slik at det totalt sett vil bli 414 millioner i utviklingskostnader med kun fire tillatelser. En slik tildeling vil ikke bidra til å etablere en fullskala prøveproduksjon, heller ikke dokumentere "Eggets" skalafordeler og produksjonskosten per egg vil være for høy.

Departementets vurdering

Hvor mye biomasse som kan tildeles utviklingsprosjekter reguleres av laksetildelingsforskriften § 28b første, sjette og syvende ledd. Utgangspunktet for vurderingen etter denne bestemmelsen er en konkret behovsvurdering. Ordlyden i sjette ledd er ikke uttømmende når det gjelder hvilke hensyn som kan vektlegges ved vurderingen, men presiserer at det skal legges vekt på hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet, og siste ledd sier videre at det kan legges vekt på innehavers behov for økonomisk utbytte som følge av salg av ordinær matfisk.

MHN har søkt om 14 utviklingstillatelser tilsvarende en MTB på 10.920 tonn. Klager mener det er nødvendig med en slik størrelse på prosjektet for at det skal representere en fullskala utvikling av konseptet i og med at konseptet "Egget" er basert på at flere "Egg" tas i bruk som en klynge av flere enheter på én lokalitet.

Det anføres videre at konseptet må dokumentere teknologiens yteevne, miljømessige effekter og konkurransekraften av et volum som kan sammenlignes med de lokaliteter som i dag er de største lokalitetene, siden dette er fremtidens oppdrettslokaliteter.

Det er derfor sentralt for MH å få tildelt 14 tillatelser slik at 10 enheter kan sammenstilles i en klynge slik konseptet tilsier og forsøkene er planlagt gjennomført og for å kunne gjennomføre prosjektet innenfor forsvarlige økonomiske rammer.

MHN anfører at det er forutsatt i forskriften § 23 b første ledd at det skal tildeles tillatelser til fullskala prøveproduksjon og at det i dette tilfellet innebærer at det må gis 14 tillatelser. På denne måten kan MHN gjennomføre en fullskala uttesting av konseptet, og oppnå erfaring som kan gi incentiver for en omlegging fra konvensjonell til lukket teknologi.

Departementet er i enig med klager i at det skal tas utgangspunkt i det konkrete behovet for biomasse som den enkelte søknad reiser for å kunne utvikle den aktuelle teknologien og foreta eventuell utprøving av det nye konseptet i kommersiell skala. Etter departementets syn er det imidlertid vesensforskjell mellom hva retningslinjene gir anvisning på som er utprøving av teknologi i "kommersiell skala" og det MHN anfører om at konseptet må kunne prøves ut med den biomassen anlegget skal ha i kommersiell drift.

Departementet er enig i direktoratets uttalelser når det gjelder tildeling av tillatelser til utvikling av flere like enheter. Direktoratet skriver at det ut fra et teknologisk ståsted ikke er tungtveiende grunner til å tildele tillatelser til utvikling av flere like produksjonsenheter. Årsaken til dette er ifølge direktoratet er at man i teorien ikke vil finne ut mer dersom man rent teknisk tester to helt like produksjonsenheter, sammenlignet med hva man kan finne ut med én produksjonsenhet. Direktoratet vurderer at det som utgangspunkt vil være tilstrekkelig med én produksjonsenhet for å gjennomføre en *fullskala prøveproduksjon*.

I denne saken er det likevel departementets oppfatning at konseptet som sådan tilsier at flere "Egg" må testes ut i en klynge og fortrinnsvis på en lokalitet kun bestående av "Egg" for å få en tilstrekkelig uttesting av konseptet. Ved direktoratets tilsagn om fire tillatelser til tre "Egg" får MHN mulighet til å teste flere enheter.

MHN anfører på sin side at det er avgjørende for prosjektet å få testet ut en stor klynge av "Egg". Departementet har forståelse for at uttesting av ti "Egg" vil kunne gi enda flere erfaringer enn uttesting av færre "Egg". Departementet er således i utgangspunktet enig med klager i at det er viktig å teste ut dette konseptet som en klynge, men vi er ikke enig i at det er behov for å teste ut konseptet på en så stor lokalitet som MHN legger opp til. Etter departementets oppfatning er det ikke dokumentert i tilstrekkelig grad et behov for uttesting av 10 "Egg". Slik vi ser det vil en utprøving også i mindre omfang enn det MHN har planlagt kunne gi tilstrekkelig utprøving til å kunne dokumentere teknologien, og kunne dokumentere økonomiske og miljømessige effekter av konseptet.

Ved tildeling av utviklingstillatelser kan det også tas hensyn til økonomien i prosjektet. Dette innebærer likevel ikke at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre utviklingsprosjektet. Spørsmålet er således om det er forhold knyttet til økonomien, herunder størrelsen på investeringene og risikoen i prosjektet som

tilsier at det bør tildeles flere enn 4 tillatelser for at prosjektet skal kunne la seg gjennomføre, jf. laksetildelingsforskriften § 28b sjette ledd.

Direktoratet har vurdert økonomien i prosjektet og viser til at Marine Harvest i søknaden har estimert totale investeringer på 600 millioner kroner. Direktoratet har lagt til 20% for eventuelle økte enhetskostnader ved bygging av færre enheter. Direktoratet anslår at et justert konsept som innebærer en fullskala fase på 3 egg (prototypen + 2 egg) vil ha en investeringskostnad på totalt 245 millioner kroner. I klagen bestrider Marine Harvest denne summen og presenterer tall som innebærer en ytterligere økt investeringskostnad, først en økning til 327 millioner kroner og senere til 414 millioner kroner.

I klagen anslås det at det samlet må foretas investeringer på 573 mill. kr for å realisere konseptet ved tildeling av 14 tillatelser. Klager anfører at et tilsagn om færre tillatelser innebærer manglende skalafordeler, og at prisene dermed blir høyere med et samlet investeringsbehov på 333 mill. kr. ved fire tillatelser.

Lavere investeringskostnader ved tildeling av flere tillatelser gir opphav til skalafordeler, som kan innebære at prosjektets lønnsomhet øker i takt med størrelsen. I den grad skalafordelene foreligger i mindre utstrekning, vil en betraktning rundt behovet for økonomisk risikoavlastning i prosjektet påvirkes mindre ved en nedjustering av prosjektet. Det er etter departementets syn rimelig å anta at slike skalafordeler kan foreligge, men det er imidlertid usikkert i hvilken utstrekning.

Departementet vil understreke at hensikten med utviklingstillatelsene er å stimulere til teknologiutvikling, og tildeling av den økonomiske fordelen utviklingstillatelsene faktisk representerer kun skal være en risikoavlastning for søker ved utviklingen av ny teknologi. Departementet er videre av den oppfatning at det er riktig å legge vekt på verdien tildeling av tillatelser har per i dag selv om det hefter usikkerhet ved den fremtidige verdien på tillatelsene. Det legges til grunn at tildeling av utviklingstillatelser innebærer et betydelig gode for de som får slike tillatelser all den tid tillatelser til å drive akvakultur av laks i dagens marked er verdifulle. Desto lengre tidshorison utviklingsprosjektet har dess større risiko hefter ved verdianslaget, men det innebærer like fullt tildeling av en potensielt verdifull tillatelse.

Tildelingen av utviklingstillatelser utgjør en betydelig rabatt, ettersom tillatelsene kan konverteres til alminnelige tillatelser om prosjektet tilfredsstiller forhåndsfastsatte målkriterier, mot et vederlag på 10 mill. kr per tillatelse. Det er i tidligere vedtak anslått at markedsverdien ligger et sted mellom 50 og 100 mill. kr og rabatten per tillatelse utgjør dermed anslagsvis mellom 40 og 90 mill. kr. Tildeling av 14 tillatelser ville således kunne utgjøre en økonomisk kompensasjon verdt mellom 400 - 1 260 mill. kr, og framstår som vesentlig større enn de anslåtte ekstraordinære kostnadene knyttet til prosjektet. Også ved tildeling av fire tillatelser vil klager oppnå en betydelig risikoavlastning. Departementet mener likevel at det foreligger store usikkerhetsmomenter knyttet til økonomien i prosjektet og at denne risikoen sett opp

mot risikoen for øvrig i prosjektet tilsier at det kan være behov for en høyere risikoavlastning for at MHN skal kunne gjennomføre prosjektet.

Departementet har derfor etter en helhetsvurdering av saken kommet til at MHN tildeles tilstrekkelig biomasse til å utvikle 5 "Egg" som kan testes ut i en klynge. Departementet gir således MHN tilsagn om seks tillatelser som tilsvarer 4680 tonn. Dette gir slik departementet ser det tilstrekkelig grunnlag for kunne prøve ut alle sider av utviklingsprosjektet, samt bidra til å ta dette konseptet videre fra utviklingsstadiet og frem mot kommersialisering.

Vedtak

Fiskeridirektoratets vedtak når det gjelder tildeling av tillatelser til Marine Harvest Norway og utvikling av konseptet "Egget" opprettholdes, med den endring at det gis tilsagn om 6 tillatelser til utvikling av 5 "Egg", som omfatter 1 prototype og 4 "Egg".

Som en konsekvens av at antall tillatelser og enheter økes vil saken sendes til Fiskeridirektoratet for en rask vurdering av om det er nødvendig å gjøre endringer i de fastsatte målkriterier.

Tillatelsene tildeles for en periode på 6 år fra lokalitet er klarert og tillatelsesdokument utstedt.

Klagen er etter dette tatt delvis til følge.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28. I medhold av laksetildelingsforskriften § 28c settes det som vilkår at mulig søksmål om dette forvaltningsvedtaket er gyldig eller krav om erstatning som følge av vedtaket, skal tas ut innen seks måneder fra mottakelsen av dette brev. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven § 16-12 til § 16-14.

Med hilsen

Vidar Landmark
ekspedisjonssjef

Martin H. Bryde
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Adresseliste

Fiskeridirektoratet Postboks 185 5804 BERGEN
 Sentrum

Hauge Aqua Solutions AS

Hauge Aqua

Solutions AS

Marine Harvest